

Szauer Ágoston

Vászonkötésben

A rézmozsár s a só halott.
Egy olvasatlan könyv van ott,
így önmagában már remek.

Amit halandó úgysem ért,
pár gondolat már összeért,
mint mélyre süllyedt vén szeszek.

A fő motívum lassulón,
megállva ponton, hosszú szón
örökké köztük tévelyeg.

Üres délután

Felhőkkel elúszó idő.
Nincs más, kisszék, huszonegy fok,
s e fehér, sziklakerti kő,
rajt szétnyitott szemüvegtok.

Esővíznek rozsdás edény.
A hinta magára hagyva,
árnyéka jár — már esemény,
akár egy ballagó hangya.

Tájéolás

Színek mozdulnak északra,
átázott térkép a rét,
a távoli domb még tarka,
s kőkényből maradt egy marék.

A láb a cölöphöz talál,
hogyan tizenegy lépést tegyen:
a századvég illata jár
itt néhány négyzetméteren.